

mora v nevarnih časih hitro zarubiti dolžnikovo imetje, obstoječe večinoma v pramakljivem blagu. (Konec prihodnjič)

Gospodarske stvari.

Kako konje krmiti.

Konjski želodec more poprek, kakor so skušnje pokazale, 16 litrov trde in tekoče krme vzprejeti in na to potrjeno skušnjo je treba ozirjati, kedar se konji krmijo. Ako se konju zrnje vsiplje, mora se to o času zgoditi, o katerem se more gotovo reči, da bode zadostoval, da se zrnje v konjskem želodcu do cela prekuha. Dušikovi ali gnjilčevi delci, katerih ima zrnje več v sebi, nego katera druga krma, se v želodcu bolje, ko pa v drugem drobu prebavlja. Zrno naj se toraj konjem položi, ko je seno povžito in nobena druga krma se konjem ne sme položiti in pijača ne dati, dokler da je zrnje popolnoma prebavljeno. Ako se naopak n. pr. 7 funtov sena po zrnju konju položi, se zrnje brž od sena iz želodca potisne. Seno se namreč pri žvekanju v četverni svoji teži s slinami pomeša, za katero opravilo je treba ravno jedne ure. Da želodec dobro prebavi, ne sme več od 10 litrov krminih snovi dobiti; ako konj pa 7 funtov sena povžije, požre s tem toliko, da bi se s to množino dvakrat mogel njegov želodec napolniti, ako se sline, ki so se pri žvekanju senu primešale, prištejejo. Ko bi se tedaj zrnje pred senom položilo, bi brž iz želodca v čreva prešlo, kjer bi se ne moglo tako do dobra prebaviti, kakor pa, če v želodcu delj časa ostane, kjer se ravno gnjilčevi delci najbolj prekuhavajo. Ker pa ima oves in drugo zrnje štiri do petkrat več te hranine tvarine v sebi, kakor seno, zato je tem bolj važno, da se prvo popolnoma prebavi in dalj časa v želodcu pušča nego seno. Iz vsega tega pa sledi, da se zrnje konjem le še tedaj vsiplje, ko je seno že povžito.

Pomoček kuretino uši rešiti.

Uši kuretino hudo nadlegujejo in ušiva kuretina ne prospeva na nobeno stran. Da se tedaj uboga žival te nadlege reši, se svetuje v kurji hlev vejevja od jelševega drevesa položiti. Drugo jutro je to vejevje vse polno kurjih uši, na kar se vse vejevje vzame in zažge. Nekatere krat se to ponovi in kokoši so zajedavcev rešene.

Sejmovi. Dne 11. v Šmarju; na Planini pri Novi cerkvi; dne 14. pri sv. Filipu pri Kozjem.

Dopisi.

Iz Celja. Izv. dop. (Božičnica.) Dne 20. decembra p. l. priredilo je katoliško podporno društvo za ubožne učenke in učence obeh okoličanskih šol božično veselico v poslopju šolskih

sester. Hitro po blagoslovu v samostanski kapelici zberejo se učenke vseh četririh razredov, kakor tudi ubožni fanti v šolski sobi. Tam se je videlo skozi širna vrata v pritlično izbo, kjer je bila zbrana obilna množina vdeležiteljev te blagodejne naprave. V tej sobi bil je postavljen oder za prednaševalke, ter božično drevesce povešeno s preobilnimi sladkarijami, jabolki in zlatimi orehi, med katerimi so sažarele otrokom o večernem polumraku svitle lučice. Izpod drevesca se je ljubeznjivo smehljalo umetno vpodobljeno detece, obdano krog in krog s preobilnimi darovi v razdeljevanje pripravljenimi.

Vspored veselice pričel se je točno ob četririh z mično pesmico: „Kar je že dolgo želel svet...“ s spremljevanjem na harmoniji. Na to zaporedoma prednašajo učenke iz slovenskih pesnikov: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ „Sv. trije Kralji.“ „Tužne solze...“ in „Dva potepena šolarja.“ „Očetova roka“, potem pa „Das Jesuskind im Walde.“ Konečno se zapoje božična pesem: „V plamenu se žari visoko nebo“ itd. Gladko in umevno prednašanje, kakor tudi prijetno petje vrlih učenk privatne dekliške šole, je vse poslušalce veselo iznenadilo.

Po petji spregovori g. predsednik tehtnih besed do zbrane mladine, opozarjajoč jo na srečo ji dano od preljubeznjivega Boga, da zamore uživati brezmerne dobrote kršč. katoliške vere; tisoč in tisoč poganskih otrok po širokem svetu jih ne pozna in ne okuša. Za to pa naj bi bila tudi vselej in pri vsem hvaležna Bogu, kakor tudi vsem dobrotnikom, s kojih druženo močjo se je ta božična veselica priredila. Končujoč izreče vsem pričujočim najsrčnejša voščila k veselimi božičnim praznikom in k novemu letu.

Na to se prične razdeljevanje oblačil in obutelji med zbrane šolarje. Razdeljevala je visokorodna gospa Regina Vašič. Obdarovanih bilo je 120 otrok; 56 deklet, ki so obleko večinoma sama izdelovala med poučnimi urami v priročnih delih, ter 64 dečkov iz okoličanske deške šole. Zraven tega dobila je vsaka učenka šolskih sester, kakor tudi vsak ubožen deček svoj beli kolač, jabolko in sladkarij, katerih je nakupila visokorodna gospa R. Vašič. S kakoršnim veseljem nesel je vsak prijeti dar izpred božičnega drevesca! — Pa tudi pričujočim dobrotnikom je radosti kipelo srce; pač resničen je znani pregovor, ki pravi: „Slajše je dajati, nego jemati!“ — Naj bi ta rajski čut, kot plačilo radodarnosti že na tem svetu, ohranil kat. pod. društvu tudi z naprej naklonjenost dose-danjih udov in prijateljev, med katerimi so vže od začetka prvi naš milostljivi knez in škof, ter mu izbudil še vedno več dobrotnikov in podpirateljev v prid revne mladine. Vsem pa, ki so se te božičnice kakor tako udeležili v prid in tolažbo mladeži, naj božje Detece že tu na zemlji, enkrat pa v nebesih preobilno poplača!